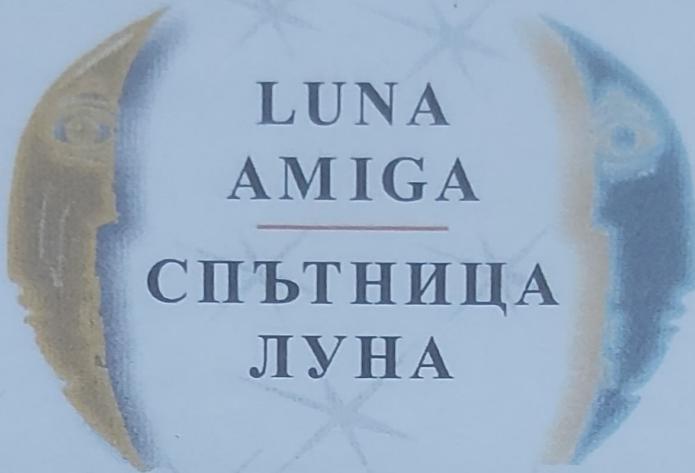
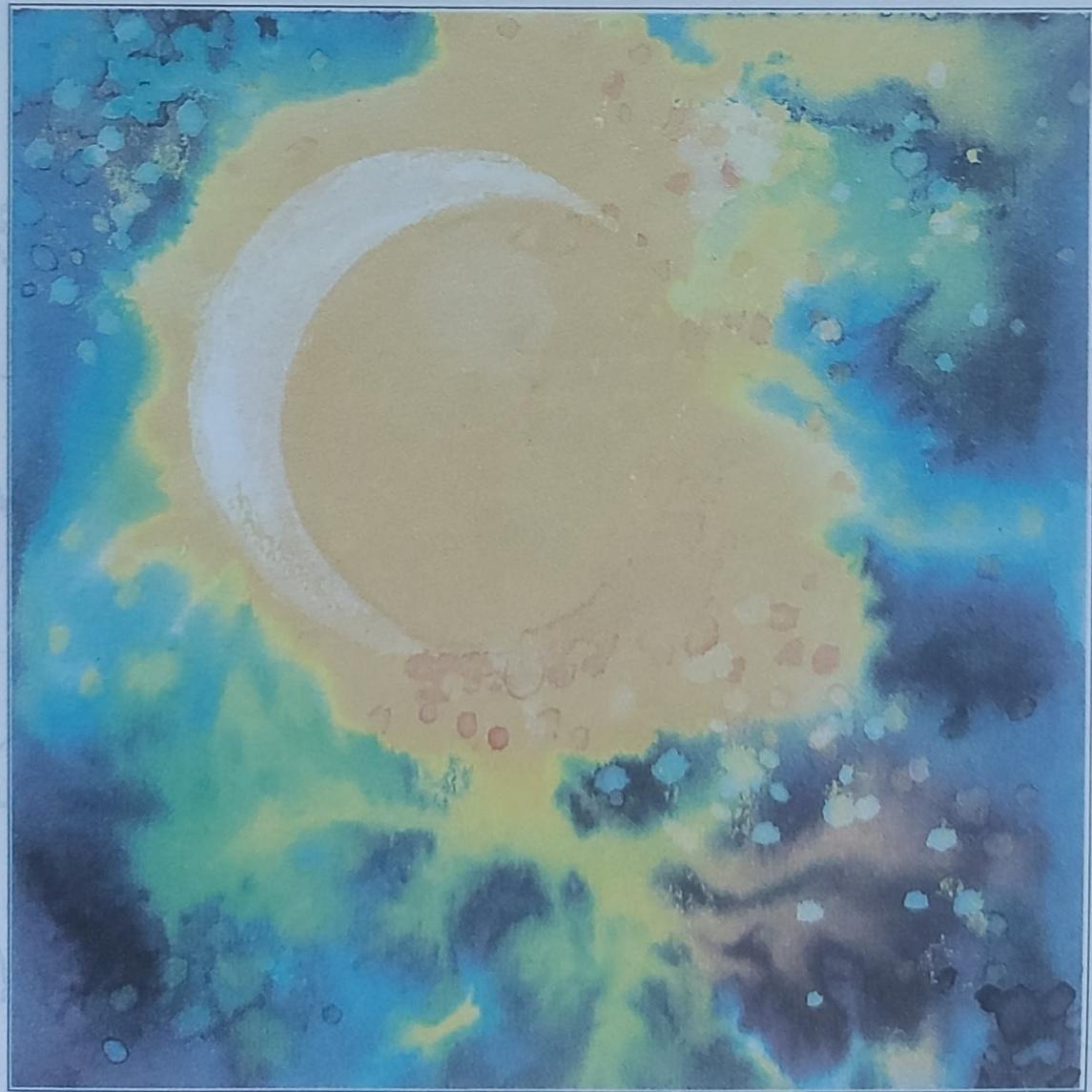

MON GONZÁLEZ FERRÁN

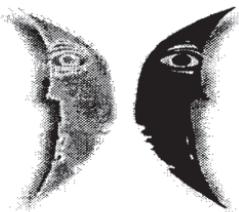
МОН ГОНСАЛЕС ФЕРАН

MON GONZÁLEZ FERRÁN

LUNA AMIGA

(IDEAS)

СПЪТНИЦА ЛУНА

(НАСТРОЕНИЯ)

МОН ГОНСАЛЕС ФЕРАН

Издательство МИСЬЛ

Editorial MÍSEL

© 2000, Mon González Ferrán
© Editorial Mísel

Traducción al búlgaro: Rada Panchovska
Diseño de la cubierta: Nikolay Tzachev
Ilustración de la cubierta: Iván Dodov

Editor: Kristo Slavov

ISBN: 954-8128-22-5

Impreso en Sofía (Bulgaria)

© Мон Гонсалес Феран, 2000 г.
© Издателство Мисъл
Превод от испански: Рада Панчовска
Графично оформление: Николай Цачев
Художник: Иван Додов

Редактор: Христо Славов

ISBN: 954-8128-22-5

Опечатано в София (България)

*A Mariana
y a Rali*

*На Марияна
и на Рали*

IDEAS DEL ESPÍRITU
НАСТРОЕНИЯ НА ДУХА

CASTILLO	9
ЗАМЪК	
NUESTRA ESTRELLA	10
НАШАТА ЗВЕЗДА	
EL ARTE DE ESCUCHAR	11
ИЗКУСТВОТО ДА СЛУШАШ	
LA DECISIÓN	12
РЕШЕНИЕТО	
PEDIR	13
МОЛЯ	
SOL DE LA MAÑANA	14
СЛЪНЦЕТО НА УТРИНТА	
AMIGOS	15
ПРИЯТЕЛИ	
GRACIAS, VIDA	16
БЛАГОДАРЯ, ЖИВОТ	
EL PLANETA TIERRA	17
ПЛАНЕТАТА ЗЕМЯ	
NO TIRITAR	18
ДА НЕ ТРЕПЕРИМ	
TORRE DE SILENCIO	19
КУЛА ОТ ТИШИНА	
DIOS DE LA LUZ	20
БОГ НА СВЕТИНАТА	
LA MIRADA DE UN NIÑO	21
ПОГЛЕДЪТ НА ЕДНО ДЕТЕ	
GRACIAS	22
БЛАГОДАРЯ	

IDEAS DEL ALMA
НАСТРОЕНИЯ НА ДУШАТА

LA SOLEDAD	24
САМОТА	
PRESENCIA COMO HUMO	25
ПРИСЪСТВИЕ КАТО ДИМА	
MENTIRAS	26
ЛЪЖИ	
EL JUEGO DEL AMOR	27
ИГРАТА НА ЛЮБОВТА	
LA CIMA DEL QUERER	28
ВЪРХЪТ НА ПОЖЕЛАНОТО	
GAVIOTA	29
ЧАЙКА	
RESCOLDOS	30
ЖАРАВИ	

IDEAS DE SERES, ELEMENTOS Y COSAS
НАСТРОЕНИЯ ЗА СЪЩЕСТВА, ЕЛЕМЕНТИ И НЕЩА

ÁRBOL	32
ДЪРВО	
LLUVIA	33
ДЪЖД	
MAR	34
МОРЕ	
MAR DE PLATA	35
СРЕБЪРНО МОРЕ	
ABORTO	36
АБОРТ	
MATEMÁTICOS	37
МАТЕМАТИЦИ	
JUANA DE ARCO	38
ЖАНА Д' АРК	
MENDIGO	39
ПРОСЯК	
LUNA AMIGA	40
СПЪТНИЦА ЛУНА	

MENSAJE LUNAR

*Durante el mes de junio del 2000 se presenta en Sofía el poemario de Mon **Luna Amiga** y el lector búlgaro siente que lo abordan de una forma nueva y, casi diría, extraña. Extraña porque es búlgara y española, y europea, y terrenal, y etérea yes... celestial.*

El lector búlgaro siempre ha sabido que la luna es hermosa, melancólica, pensativa... pero nunca ha sabido que la luna puede ser tan fuerte y que sus tiernos rayos pueden desencadenar, como gotas de lluvia, tantos sentimientos, amor, belleza, sabiduría y certezas para con todo aquello que sucede aquí en la Tierra.

Por ello, el lector búlgaro mirará la luna a partir de ahora con admiración, con el mismo sentimiento con el que leerá los poemas de Mon, de los cuales brotan respuestas a muchas de nuestras preguntas. Respuestas que llegan a través de esos mismos invisibles rayos lunares directas al corazón del lector búlgaro.

Tomemos el poemario de Mon como un pedazo de luna, que estará junto al corazón de cada uno de nosotros y que en un instante determinado puede apaciguarnos, emocionarnos, darnos aquello que nosotros los humanos tan a menudo necesitamos y cuya búsqueda nos lleva a mirar a los cielos con esperanza...

El camino de Mon hacia la literatura empieza aquí.

En el principio de este camino nos hallamos nosotros, los lectores búlgaros. El resto es su hado poético predestinado.

¡Mucha suerte te desea Krísto Slavov!

ЛУННО ПОСЛАНИЕ

През юни 2000 година в София се появи стихосбирката на Мон „Спътница луна“ и българският читател почувства едно ново и почти странно докосване. Странно, защото е българско и испанско, и европейско, и земно, и въздушно, и е... небесно.

Винаги българският читател е знаел, че луната е красива, тъжна, замислена..., но никога не е знаел, че луната е толкова силна и че по нейните нежни лъчи тогат да се понесат, като дъждовни капки, толкова чувства, любов, красоти, мъдрости и истини за всичко онова, което става тук на земята.

Затова от днес нататък българският читател ще гледа с учудване към луната и с още по-голямо учудване кът тънката стихосбирка на Мон, от която, по същите невидими лъчи на лунното докосване, стигат до сърцето на читателите отговорите на всички тези въпроси.

Нека приемем стихосбирката като лунен къс, който стои до сърцето на всеки един от нас и във всеки миг може да ни утеши, да ни развлече, да ни даде всичко онова, от което ние, земните, често се нуждаем и затова поглеждаме с надежда към небесата...

Пътят на Мон към голятата литература започна.

В началото на този път сме и ние - българските читатели. Останалото е нейната предопределена поетична съдба!

На добър час от Христо Славов!

IDEAS DEL ESPÍRITU

НАСТРОЕНИЯ НА ДУХА

CASTILLO

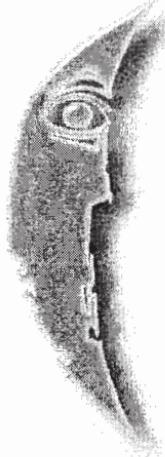
*Sóñé que en la profundidad del bosque había un castillo,
Imaginé que en el castillo había un ser,
sentí que ese ser sufría por dentro,
y comprendí.*

*Comprendí que en el fondo de mi ser sufro,
que mi alma es prisionera de mi ser,
y mi ser bajo la forma de castillo,
es mi mordaza, mi soga y mi red.*

ЗАМЪК

Сънувах, че в дълбочините на гората
има замък,
представих си, че в замъка живее същество,
почувствах, че то страда вътрешно
и разбрах.

Разбрах, че в дъното на съществото си
аз страдам,
че негова затворничка е моята душа
и същността ми като паяжинен замък
ме хваща в мрежата си и ме омотава.

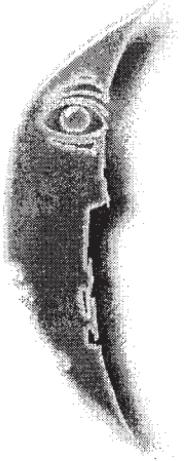

NUESTRA ESTRELLA

*Seguir nuestra propia estrella
no presupone el pasar
todas las noches en vela
buscándola navegar
por las alturas lejanas
de un negro mar,
sino que hemos de estar
muy atentos al rugir
del oleaje interior
y cómo bate en el ser
la voz del corazón.*

НАШАТА ЗВЕЗДА

Да следваме звездата си
не предполага да прекарваме
по цели нощи в бдение,
издирвайки я, докато си плува
из далечните висини
на едно черно море,
а трябва да бъдем
много наострени към рева
на вътрешния прибой
и как пулсира в съществото ни
гласът на нашето сърце.

EL ARTE DE ESCUCHAR

*Escuchar es un arte al que se accede
sólo cuando se ha llegado a aborrecer
en carne propia
la sordera que podemos padecer
cuando nos oímos perfectamente a nosotros
e ignoramos del todo a otro ser.*

ИЗКУСТВОТО ДА СЛУШАШ

Да слушаш е едно изкуство, на което
се погдаваш
само когато се е стигнало да ненавиждаш
в собствената плът
глухотата, от която можем да страдаме,
когато идеално чуваме самите себе си,
но нехаем напълно за другото същество.

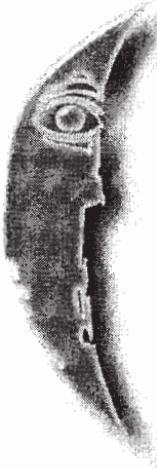

LA DECISIÓN

*La regla de oro para cualquier decisión
es buscar por todos los medios aquel camino de dos
mediante el que se vaya a emanar más amor.*

РЕШЕНИЕТО

Златното правило за всяко решение
е да се търси с всички средства онзи път
ом гвата,
чрез който повече любов да се излъчва.

PEDIR

*Pedir, de forma consciente y regular,
es la única vía para alcanzar
que nuestros deseos se conviertan en realidad.*

МОЛЯ

**Молейки се, с ясно съзнание и редовно,
е единственият начин да се постигне
желанията ни да се превърнат в реалност.**

SOL DE LA MAÑANA

*Pide al sol de la mañana que alumbre tu día,
y si lo pides con suficiente fe,
pasarás el día rodeado
de llamas y de brillantez.*

СЛЪНЦЕТО НА УТРИНТА

Помоли слънцето на утринта да озари
дения ти,
и ако го измолваш с достатъчна вяра,
ще прекараш деня заобиколен
от пламъци и блъсък.

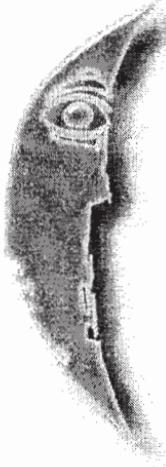

AMIGOS

*Amigos son aquellos que logran despertar
en el fondo de nuestra alma
un deseo brutal
de abrazarnos al mundo
y darle toda nuestra capacidad de amar.*

ПРИЯТЕЛИ

Приятели са тези, които успяват
да събудят
в гълъбта на душата ни
диво желание
да се прегърнем със света
и да му отгадем цялата си способност
да обичаме.

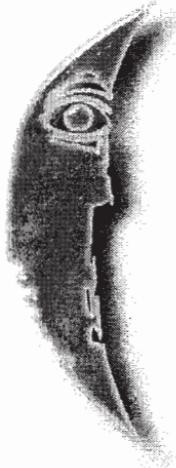

GRACIAS, VIDA

*Gracias, vida,
porque detrás de cada deseo
ardiente de mi alma
me concedes la oportunidad
de que se haga realidad.*

БЛАГОДАРЯ, ЖИВОТ

*Благодаря, живот,
задето за всяко пламтящо
желание на моята душа
ми отпускаш възможността
да се превърне в действителност.*

EL PLANETA TIERRA

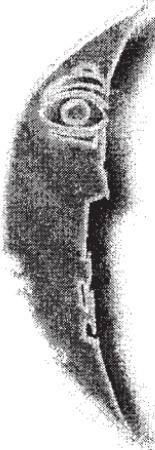
*Habitamos el planeta Tierra
de un modo temporal,
nadie es dueño sino de lo que quiere
y de lo que en sueños le cabe alcanzar.*

*Somos pasajeros egregios
de un barco sin igual
que surca lento y con esmero
las aguas de la eternidad.*

ПЛАНЕТАТА ЗЕМЯ

Обитаваме планетата Земя
по временен начин,
никой не е господар, освен на своето
желано
и онова, което в сънищата си побира
да постигне.

Ние сме именити пътници
на един несравнен кораб,
набраздяващ бавно и грижливо
всичте на вечността.

NO TIRITAR

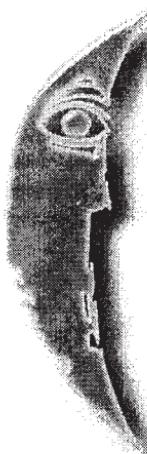
*De paso estamos en este mar de lágrimas
esperando a que nos llegue la hora de avanzar
y aunque la bruma espesa y arrecia el viento
hemos de intentar no tiritar.*

*Si el viento te puede, estás vencido,
si la bruma te enfriá, morirás,
si la noche te engulle, despide al mundo,
pues seres así de débiles, no triunfarán.*

ДА НЕ ТРЕПЕРИМ

Попътно сме в това море от сълзи,
очакващи да го ѹде времето ни да потеглим,
и въпреки, че пътната мъгла състява
и усилва вятъра,
трябва да се опитаме да не треперим.

Ako ме надделява вятърът, си победен,
ако ме простиуява гъстата мъгла, погиваш,
ако погъща те нощта, прости се със света,
защото същества тъй слаби не ще победят.

TORRE DE SILENCIO

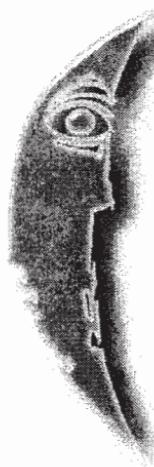
*Pasé mucho tiempo en una torre de silencio
mis ojos ofan las voces del viento,
mi cuerpo sentía tristezas y aliento,
mi alma tenía que vencer el miedo
y subir al cielo a buscar su premio.*

*Por eso, paciente, doblegué el tiempo,
aprendí a esmerarme en cualquier intento,
entendí que el bien lo fijan sin quererlo,
los de arriba aguardan a ver nuestro esfuerzo
y lo miden por el rasero de su elenco.*

КУЛА ОТ ТИШИНА

Прекарах много време в кулата от тишина,
очите ми дочуваха гласовете на вятъра,
мялото ми чувстваше тъги и съх,
душата трябваше да побеги от страха
и да се изкачи в небето да получи своята
награда.

Поради това, спокойна, сломих времето,
 научих се да вземам присърце всяко намерение,
 разбрах, че определя се добром
 без участието ни,
 тези отгоре изчакват да видят нашето усилие
 и го мерят по аршина на своята мярка.

DIOS DE LA LUZ

*Dios de la luz
reconforta mi pena,
Dios de la luz
sábeme fiel seguidora de tu lema.*

*Abre la puerta
que quiero entrar
y hacer de mi vida
una entrega celestial.*

*Dame tu mano,
ayúdame,
que el camino es cuesta arriba
y queda aún un gran trecho por recorrer.*

БОГ НА СВЕТЛИНАТА

Бог на светлината,
ътеш ми мъката,
Бог на светлината,
имай ме за предана следовница
на девиза ти.

Отвори вратата,
че искам да вляза
и да направя от своя живот
пълно отдаване на небесата.

Дай ми ръката си,
помогни ми,
че пътят е напагорен
и сълъг участък остава да мина.

LA MIRADA DE UN NIÑO

*En la mirada de un niño hay ternura,
su inocencia ilumina su ser,
su sonrisa muestra al mundo entero
la magia del saber.*

*Si miramos a un niño a los ojos
y observamos, pacientes, junto a él,
cómo el viento dulce del verano
acaricia de una amapola la piel,
sentiremos cómo su alma vibra
con la dulzura indescriptible del amor,
pues no hay sentimiento más puro,
que el que emana de su corazón.*

ПОГЛЕДЪТ НА ЕДНО ДЕТЕ

В погледа на едно дете има нежност,
невинността му озарява неговото същество,
усмишката му показва на целия свят
магията на мъдростта.

Ако гледаме едно дете в очите
и наблюдаваме, търпеливи, до него
как ласкавия вънътър на лятото
милва ципицата на мак,
ще почувствува как трепка гушата му
с неописуемата нежност на любовта,
защото няма по-чисто чувство
от това, което излъхва сърцето му.

GRACIAS

*Gracias cielo
gracias sol
gracias vida
gracias Dios
por darme
lo que me dais
y estar siempre
junto a mí,
por ayudarme
en mi afán
y animarme a seguir.*

БЛАГОДАРЯ

Благодаря небе
благодаря сънце
благодаря живот
благодаря Боже
че сте ми дали
което ми давате
и че сте винаги
близо до мене
за да ми помагате
в моето усилие
и да ми давате кураж
да продължа.

IDEAS DEL ALMA

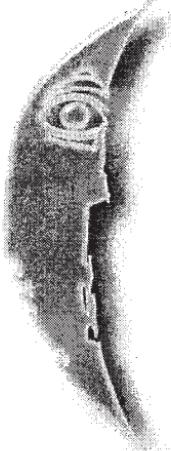
НАСТРОЕНИЯ НА ДУШАТА

LA SOLEDAD

*Madre, ¿por qué es mi sino la soledad,
por qué las nubes huyen mi presencia
y me obligan a peinar?*

CAMOTATA

PRESENCIA COMO HUMO

*De nada me sirvió
calcular dónde estaba
pues vino cuando quiso
y, total, para nada.*

*Presencia como el humo,
si la abrazas, se escapa,
lento sangrar del alma
partida por su espada.*

ПРИСЪСТВИЕ КАТО ДИМА

За нищо не ми послужи
га премислям къде е,
зашпото го ѹде когато поиска
и, общо взето, за нищо.

Присъствие като дима,
прегръща го, то се изпълзва,
бавно кървене в ушата,
разсечена от шлагата му.

MENTIRAS

*Te has pasado cinco años de tu vida
mintiendo por mí,
y hace un año que invertiste la campana,
y ahora me mientes a mí.*

ЛЪЖИ

Прекара пет години от живота си,
лъжейки заради мене,
а от година време обърна камбаната
и сега ме лъжеш мене.

EL JUEGO DEL AMOR

*El amor es nebulosa incierta
que mi alma no acaba de entender,
lo confundo con cariño,
lo tomo por compasión,
lo analizo como hierro,
pero no sé...
No sé si amo,
pero sé que juego
al dulce juego del amor,
tal vez por cariño
o por compasión.
No amo, pero juego al amor.*

ИГРАТА НА ЛЮБОВТА

Любовта е рехава мъглявина,
която моята душа не съумя да разбере,
обърквам я с нежност,
вземам я за съчувствие,
изследвам я като стоманена,
но не зная...
Не зная дали обичам,
но зная, че играя
сладката игра на любовта,
може би от нежност
или от съчувствие,
не обичам, а играя на любов.

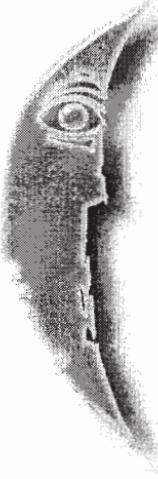

LA CIMA DEL QUERER

*Quiero subir la inexpugnable cima,
escalar más alto que el ayer,
quiero llegar al fondo de mi alma,
descubrir los enigmas por saber,
quiero encender la luz de una vela,
iluminar tanta negrura a entrever,
quiero volar, reír y querer.*

ВЪРХЪТ НА ПОЖЕЛАНОТО

Искам да покоря непревземаемия връх,
да се изкача по-високо от вчера,
искам да стигна до дъното на душата си,
да открия загадките за узнаване,
искам да пална светлика на свещ,
да осветя толкова съзирана чернота,
искам да летя, да се смея и да обичам.

GAVIOTA

*Yo quiero ser gaviota
y volar alto y feliz
y no tener alas rotas
que me impidan vivir.*

*Quiero amar, tengo el derecho.
¿Por qué no me lo da Dios?
Si hice mal, pagué por ello,
clemencia, busco el amor.*

ЧАЙКА

Искам да съм чайка
и да летя високо и щастлива,
и да нямам счупени крила,
които да ми пречат да живея.

Искам да обичам, имам правото.
Зашо Господ не ми го дава?
Ако зле съм постъпила, си платих,
милосърдие, търся любовта.

RESCOLDOS

*Nuestro amor
son briznas y rescoldos
que han quedado
del fuego del ayer.*

*¿Tú crees
que merece aún la pena
echar leña
y avivar su quehacer?*

*¿O mejor
los dejamos morirse
y extinguirse del todo?
¿Qué hacer?*

ЖАРАВИ

Нашата любов
са пръски и жарави,
които са останали
от огъня от вчера.

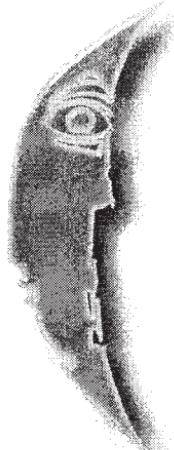
Вярваш ли,
че още си струва труда
да се добавят дърва
и да се съживява плама му?

Или е по-добре
да ги оставим да погаснат
и да се изличат изцяло?
Какво да правим?

IDEAS DE SERES,
ELEMENTOS Y COSAS

НАСТРОЕНИЯ ЗА СЪЩЕСТВА,
ЕЛЕМЕНТИ И НЕЩА

ÁRBOL

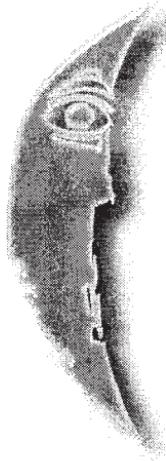
*Un árbol pasa
toda su vida
agarrado a un
único pedazo de mundo.*

*¿Y es por ello
más infeliz que el
nenúfar que
camina por el río?*

ДЪРВО

Едно дърво прекарва
целия си живот
вкопчено в единствено
парченце от света.

Дали е поради това
по-нешастно от
водната лилия, която
пътува по реката?

LLUVIA

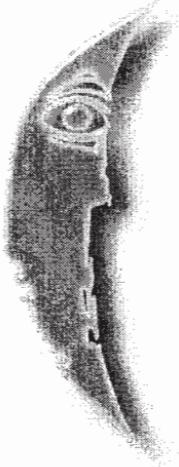
*A medida que la lluvia
va cayendo desde el cielo
va limpiándonos el aire
y va alimentando el suelo.*

*Parece que cada gota
sea un milagro en sí
pues va cargada de vida
y da fuerzas para vivir.*

ДЪЖД

Докато дъждът
полека пада от небето,
ни пречиства въздухът
и почвата подхранва.

Изглежда всяка kanka
е чудо сама по себе си,
щом е с животом заредена
и дава силци за живееене.

MAR

*Qué bonito es el mar,
su brillo azul,
qué hermosas las olas,
y su luz.
Cuánto daría yo
por ser la nave
que las surcase ad eternum
como un ave.*

MOPE

Колко е хубаво морето,
синият му блъсък,
колко са прекрасни вълните
и светлината му.
Какво не бих дала
да бъда корабът,
които да ги бразди ad eternum
като птица.

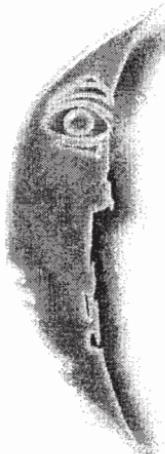

MAR DE PLATA

*Plata fina que ante mí te extiendes,
mina de agua, brillos y corrientes,
mar inmenso, causa de mi vida,
motor de mi alegría.*

СРЕБЪРНО МОРЕ

Изящно сребро, разстилащо се пред мене,
мина от вода, отблъсъци и течения,
огромно море, основание на живота ми,
мотор на моята радост.

ABORTO

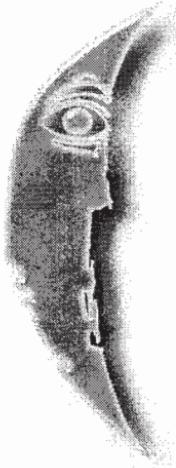
*Si una mujer aborta
no se preocupe señor
que ya lleva ella en su sangre
inmenso mar de dolor.*

*Por eso yo juzgo injusto
que Usted redacte una ley
que fiscalice ese asunto
y aumente su padecer.*

АБОРТ

Ако една жена абортира,
не се беспокойте, господине,
че вече тя носи в кръвта си
огромно море от болка.

Затова отсъждам несправедливо
Вие га редактираме закон,
които га отсъди това дело
и га усили нейното тегло.

MATEMÁTICOS

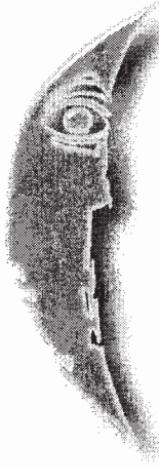
*La curva de Laffer
que tengo en mi mente
opprime mi tiempo
y apremia mi suerte.*

*Gauss dibujó una campana,
yo la he vivido aquí,
antes el tiempo volaba,
hoy colapsa mi vivir.*

МАТЕМАТИЦИ

Кривата на Лафер,
която ми е в мозъка,
нагнетява времето ми
и подканя сподуката ми.

Гаус нарисува една камбана,
аз я изживях тук,
преди това времето летеше,
снес колапсира животът ми.

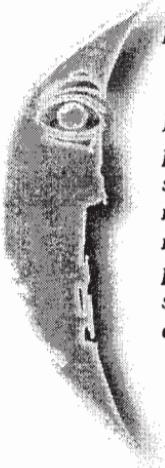

JUANA DE ARCO

*Inglaterra sucumbió a tus pies,
Reina de la magia,
tu amor y juventud le dieron a él,
Carlos VII, Rey de Francia,
la fuerza con que derrotar a aquél,
Enrique VI, Rey de Galia,
y poner fin así de una vez
a Cien Años de infamia.*

ЖАНА Д' АРК

Англия падна в краката ти,
кралице на магията,
лъбовта ти и младостта ти гагоха
на Карл VII, крал на Франция,
силата, с която да разгроми онзи,
Анри VI, крал на Галия,
у га сложи отведнъж край
на Сто Години безчестие.

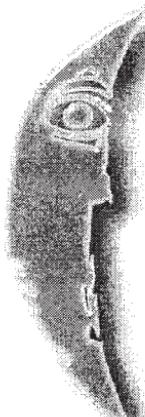

MENDIGO

*Por mucho que seas pobre,
por mucho que en tu plato
sólo haya vacío y suciedad,
no dejes que tu dignidad se pierda,
ni te sientas menos que un señor,
pues la valía interior del hombre
se mide sólo en función
de los logros de su corazón.*

ПРОСЯК

Колкото и га си беден,
колкото и в твоята чиния
да има само празно и нечистотия,
не позволявай да изгубиш своето достойн-
ство,
нито се чувствай по-малко от господин,
тъй като вътрешната стойност на човека
се мери само според това,
какви са достиженията на сърцето му.

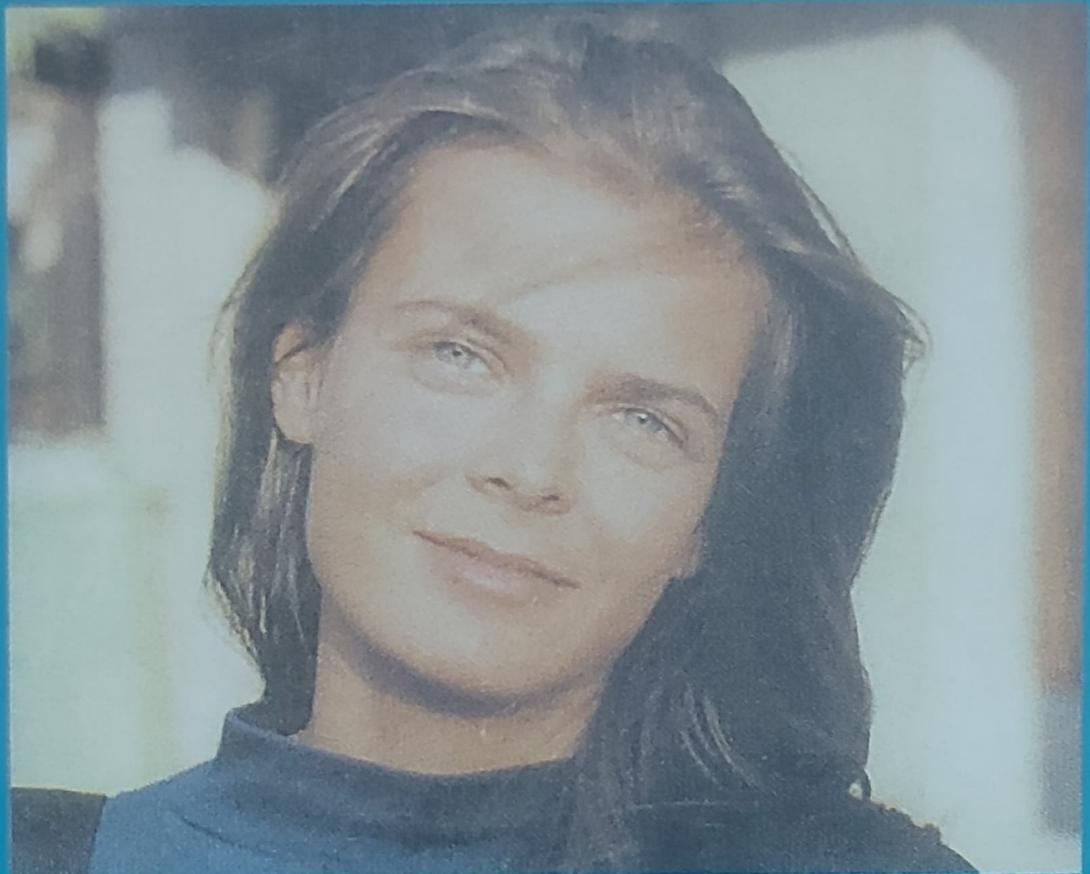

LUNA AMIGA

*¿Cómo estaba la luna
el día en que yo naci?
¿Recuerdas, madre, ese extremo?
Dímelo, me harás feliz,
pues tal vez eso me ayude
a comprender por qué
nunca he podido esquivarla
ni obviar su influjo fiel.
Desde chica si la miro
algo palpita en mi ser
y una voz quieta susurra
caricias y aires de miel.
Ella me sonríe siempre
aunque mengüe o no esté
y con su fuerza ilumina
mi vivir y mi querer.*

СПЪТНИЦА ЛУНА

Каква ли е била луната
в деня, когато съм родена?
• Ти спомняш ли си, майко, онзи миг?
Щастлива ще съм да го зная,
че може то да ми помогне
да разбера причината защо
не съумях да ѝ убегна никога,
ни преданото ѝ влияние да отклоня.
От малка щом я гледам
нешо пулсира в съществото ми
и глас спокоен ми нашеенва
галъбовности и медни настроения.
Тя винаги ми се усмихва,
макар на разсип вече или скрита
и озарява винаги със силата си
живота ми и любовта ми.

Mon González Ferrán, nació el 5 de septiembre de 1970. Se licenció en Económicas por las Universidades de Alicante y Edimburgo en 1992. Ingresó en la Carrera Diplomática en 1996 y desde enero de 1998 desempeña las labores de Cónsul en la Embajada de España en Sofía (Bulgaria).

Este libro *Luna amiga* recoge una treintena de poesías publicadas en edición bilingüe español-búlgaro como señal de respeto de la autora hacia Bulgaria, amado país en el que logró poner orden en el “caos de su creación”. El resto de sus poesías aparecen en el volumen *Luna enamorada*, publicado en castellano, simultáneamente con éste.

Мон Гонсалес Феран е родена на 5 септември 1970. Завършила е Икономика в Университетите на Аликанте и Единбург през 1992 г. Влиза в дипломатическата кариера през 1996 г. и от януари 1998 г. е назначена за Консул на Испанското посолство в София.

Книгата „Спътница Луна“ събира трийсетина стихотворения, издадени на испански и български език, като израз на уважение на авторката към България, любимата ѝ страна, в която тя успява да въведе ред в „собствения си творчески хаос“. Останалите нейни стихотворения са поместени в сборника „Влюбена Луна“ на испански език. Двете стихосбирки се издават едновременно.